

12 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2012
+ ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ἡ μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως· Φωτίου καὶ Ἀνικήτου
τῶν μαρτύρων (+305-306). ᾠχος β΄. Ἑωθινὸν ια΄.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος Δι-θ'

Η ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν
η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι
Κυ ρι ι ι ου ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ
λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ι ι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ
Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρωσας τη
α στρα πη της Θε ο τητος ο τε δε και τους τε θνε

ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη σας πα σαι
αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων εκραυ γα ζον Ζω ο
δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο ο ο ξα σοι

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Γα ϝ

Με τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε ος
δει ξας τοις Μα θη ταις σα την δο ξαν σα κα θως η δυ ναν το
λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φω σ το α ι
δι ον πρε σβει αις της Θε ο το ο κ φω το δο τα δο ο
ξα α σοι οι οι

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Δι Ϟ

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου κα θε
λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν δο νι
κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν εν μνη μα τι και

νω κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η με ρος α νε
στης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε
ε λε ος

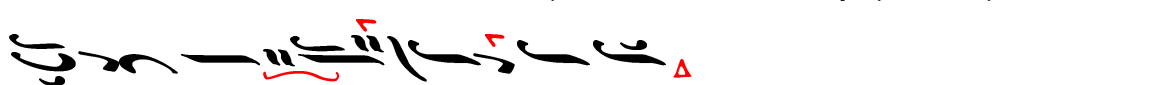
Δόξα.

Ταις μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη μα ε
πι στας ο Αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α τα μν
ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α Χρι στος δε δι
α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ος αλ λα κραυ γα σα τε
α νε στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα
ε ε ε λε ος

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Δι Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τ^{Πα}ην των βρο των ε να αλ λα γην την με τα δο ξης σθ Σω
τηρ^{Πα} εν τη δευ τε ρα και αι φρι κτη της σης ε λευ σε ως δει
κνυς^{Πα} ε πι τσ ο ρς θα βω ρ με τε μο ρ φω ω ω θης Η
λι ας και Μω σης συν ε λα α λθ εν σοι τς τρεις των Μα
θη των συν ε κα α λε ε σας ο ι κα τι δον τες Δε σπο

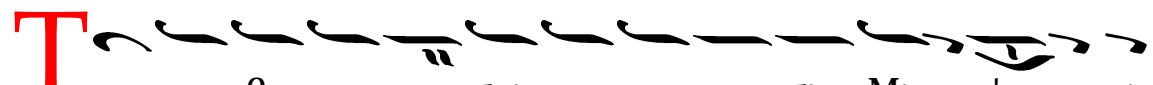

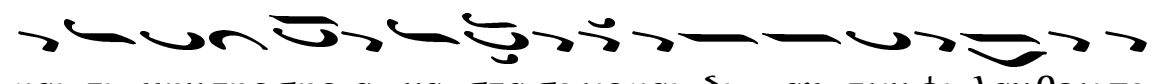

 τα την δοξα ανσ^σ τη αστρα πη σ^σ ε ξεστη ησαν^σ ο

 το ο τε τ^σ 8 8 τοις^σ το φως σα λα α αμψας^σ φω τισον

 τας ψυ χα α α α ας η μων^σ

Μετά την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-θ

Tον λιθον του μνηματος σφραγισθη ναι μη κωλυ

 υ υ υ υ σας^σ την πετραν της πι ι στε ως α να

 στας παρ εσχες πα σι Κυ ρι ε δο ο ο ξα σοι^σ

Δόξα.

Tων μαθητων σου ο χορος συν Μυροφοροις γυ

 ναι ξιν α γαλλεται συμφω ω ω ω ω νως^σ κοι νην

 γαρ ε ορ την συναυτοις ε ορ τα α ζο μεν εις δο ξαν

 και τι μνη της σης α να στα σε ως και δι αυ των φι λαν θρω πε

 Κυ υ ρι ε τω λα ω σου πα ρα σχου το με γα ε ε

 ε λε ος^σ

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Δι-σ Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Eν τω ορει τω ωθα βωρ με τα μορ φ^σ μενος Σω τη

Πα Δ Δι Πα
 τοις προ κρι τοις Μα α θη ταις δει ξας την δο ξαν σθ Χρι στε το
 α ναλ λοι ω τον η στραψας της θε ο τη ητος νε φε
 Δι Πα
 λη δε φω τος συν ε κα α λε ε σας Η λι αν και Μω συν
 Δι
 συλλα λθ εν τα ας σοι δι ο και Πε τρος ε λε γεν οι κτι
 Πα Δι
 ι ιο μον κα λον ε στιν ω δε ει ναι συν σοι οι ο το
 Πα Δι
 ο τε τθ ς ς τοις το φω ως σθ λα α α μ ψας φω τι σον
 Πα Δι
 τας ψυ χα α α α ας η μων

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος ᾠδῆς Κε ρ

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο ο
 ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ
 Τ ων α γγε λων ο δη η η μος κα τε πλα γη ο
 ρω ων σε ε εν νε ε κροι οις λο γι σθε ε ε ε ντα
 τθ θα να τθ δε Σω ω ω τερ την ι σχυν κα θε λο ο
 ον τα και συν ε ε αυ τω ω τον Α δα μ ε γει
 ρα ντα και εξ α δθ παν τας ε λευ θε ρω ω

σαν τα ^u_q

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{v'}₂₂ δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^u_q

Τ ι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρου σι ^{v'}₂₂ ω ω μα α

θη τρι αι κιο να α α α τε ^u_q ο α στρα πτων εν

τω τα φω Α αγ γε λος ^{v'}₂₂ προ σε φθε εγ γε ε το ταις μυ

ρο φο ο ο ο ροις ^u_q ι δε τε ε υ μεις τον τα α φον

και η σθη τε ^u_q ο Σω τηρ γαρ ε ξα νε ε ε

στη τσ μνη η μα τος ^u_q

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{v'}₂₂ δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^u_q

Λ ι ι α αν πρω ι̇ μν ρο φο ροι ε εδρα μον ^{v'}₂₂

προστο μνη η μα α σθ θρη νο λο γσ σ σ σ σαι ^u_q αλλ ε

πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει ει ει ει πε ^{v'}₂₂

θη νσ ο ο και ρο ος πε επαυ ται μη κλαι ε

τε ^u_q την α να στα σιν δε α πο στο λοις ει ει πα

τε^υ₉

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε^υ₂₂ δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ^υ₉

Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μν ρων

ελ θσ σ σ σ σαι^υ₂₂ προς το μνη η μα σθ Σω ω ω ω

τερ^υ₉ ε νη χσν το αγ γε ε ε λσ προς αυ τας φθε γγο

με ε ε ε νσ^υ₂₂ τι με τα α α νε κρων τον ζω ων τα

λο γι ζε σθε^υ₉ ως Θε ος γαρ ε ξα νε ε ε

στη τσ μνη η μα τος^υ₉

Δο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι^υ₉

Προ σκυ νσ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τσ τσ Υι

ο ο ο ον τε^υ₂₂ και αι τω ω Α α γι ον Πνε ε ε ευ μα

^υ₉ την Α γι αν Τρι α α α δα εν μι α τη ου σι ι

ι ι α^υ₂₂ συν τοις Σε ε ε ρα φι μι κρα α ζον τες το

Α α γι ος Α γι ος^υ₉ Α γι ος ει Κυ

υ ρι ε

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τς αι ω ω ω

ω να ας τωωναι ω ω νων α μην

Ζ ω ο δο τηντε κς ς ς σα τον Α δαμ α μαρ

τι ι ι ι ι ας ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε ε ε ε νε

χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι λυ πης πα ρε ε

ε εσ χες ρευ σαν τα α α ζω η ης ι ι θυ νε προς

ταυ την δε ο εκ σσ σαρκω θει εις Θε ος και

α αν θρω πος

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α Α λλη λς

ι α α δοο ξα σοι ο Θε ος

Τὸ τρίτον.

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α Α λλη λς

ι ι α α δοο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ος

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος Κε ς

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σ

Των Αγγελων ο δηημος κατεπλααγη ο
ρων σε εν νεκροις λογιθεντα^u τ⁹ θαναατ⁹ δε
σωωτερ την ισχυυνκα θελοντα και συνεαυτω
τον Αδαμ εγειραντα^u και εξαδπαντας ελευθε
ρωωσαντα^u

Ευλογητος ει Κυριε διδαξονμεταδικαι
ωματα^u

Τιταμυρασμαπαθως τοις δακρυσι^v ωμαθητρι²²
αικιρνατε^u οαξραπτων εντωταφω Αγγελος
προσεφθεγγε τοταις μυροφορις^u ιδετε υμεις τον
τααφον και ησθητε^u οσωτηρ γαρ εξανεεστη
τ⁹ μνημαατος^u

Ευλογητος ει Κυριε διδαξονμεταδικαι
ωματα^u

Λιανρωϊμυροφοροι εδραμον προς τομνημα
σθηρνο λογσαι^u αλλεπεστη προς αυτας ο Αγγε

λοσ και ει ει πε θρη ν8 ο και ρος πε παυ ται μη κλαι ε τε^{u q}

την α να στα σιν δε Α πο στο λους ει ει πα α τε^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σθ^{u q}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων ελ
θ8 8 σαι προς το μνη η μα σ8 Σω τε ρ^{u q} εν η χ8 8 ν το Α
γγε ε λ8 προς αυ τα ας φθε γγο με ε ν8 τι με τα νε
κρων τον ζων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος γαρ ε ξα
νε ε στη τ8 μνη η μα α τος^{u q}

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v 22} και Α γι ω Πνευ μα τι^{u q}

Προ σκυ ν8 8 μεν Πα τε ε ρα και τον τ8 8 τ8 Υι
ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι αν Τρι
α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις Σε ρα φειμ
κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α γι ος ει Κυ
ρι ι ε^{u q}

Και νυ υν και α ει και εις τ8ς αι ω νας των αι

ωνωνα μην^{u q}

Z ω ο δο ο την τε κσ ς σα ε λυ τρω ω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας^{u q} χαρ μο νη ην δε τη

Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα ζω ης

^v_{zz} ι θυ νε προς ταυ την δε^{u q} ο εκ σσ σαρκω θεις Θε ος και αν

θρωω προς^{u q}

A λλη λσ ι α Α λλη λσ ι α^v_{zz} Α λλη λσ ι

α δο ο ξα σοι ο Θε ος^{u (δισ) q}

Τὸ τρίτον

A λλη λσ ι α Α λλη λσ ι α^v_{zz} Α λλη λσ ς

ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος^{χ u q}

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος β'.

Μετὰ τὸ πάθος, πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι, τὸ σῶμά σου αἱ γυναῖκες, Χριστέ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Βου

Ἀντίφωνον Α

Εν τῷ οὐρανῷ τα ὀμματα ἐκπέμπω μου τῆς
καρδίας πρὸς σε Σωτήρ σωσον με ση ἐπιλαμψε

Ελεῆσον ἡμᾶς τοὺς πταίοντάς σοι πολὺ καθ
ἐκαστην ὥραν ὦ Χριστέ μὲ και δὸς πρότελους τρο
πούς τοῦ μετάνοειν σοι

Χ Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύμα
τι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων
ἀμην

Αγίῳ Πνεύμα τιτοβασιλευεῖν πελειτο ἀ
γία ζειντο κινεῖν τὴν κτισιν Θεοὸς γὰρ ἐστὶν
ὁ μοῦσιος Πατρὶ και λογω

Ἀντίφωνον Β'

Ειμήοτι Κυριὸς ἦν ἐν ἡμῖν τις ἰ
κανοὸς σωὸς φυλαχθηναὶ ἐκ τοῦ ἐκθροῦ ἀμακαὶ ἀν
θρῶποκτοοῦ

Τοις ο δου σιν αυ των μη πα ρα δω ως Σω τερ τον
σον δου λον λε ε ον τος τρο πον κατ ε μου κι ν8 8νται
και γα αρ οι εχ θροι οι μ8

Χ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην

Αγι ω Πνευ μα τι ζω αρ χι ι α και γε ε ρα ας
παν τα γαρ τα κτι στα ως Θε ος ων δυ να μοι συν τη ρει εν
Πατρι ι δι Υι ου ου δε

Αντίφωνον Γ

Οι πε ποι θο τες ε πι Κυ ρι ον ε οι κα σιν
ο ρει τω α γι ω οι ου δα μω σ σα λευ ονται προσ βο λαι αις
του Βε λι ι αρ

Εν α νο μι αις χει ρα σ αυ των μη εκ τει να τω
σαν οι θει ως ζω ντες ου γαρ ε α Χρι στος τη ρα
βδω τον κλη ρον αυ του

Χ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Aγι ω Πνευ μα τι προ σπη γα α ζει πα σα σο φι
α εν θεν χα ρις Α α πο στο λοις και τοις α θλοις κα τα στε ε
φονται Μαρ τυρες και προ φη η ται ο ρω σι

Τὸ Προκείμενον.

Εξε γερ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου εν
προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη λαων κυ
κλω σει σε

Στίχος α'. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ρῦσαί με.

Εξε γερ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου εν
προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη λαων κυ
κλω σει σε

Στίχος β'. Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Εξε γερ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου εν
προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη λαων
κυ κλω σει σε ε ε

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ^ε πα σα τον Κυ ρι

χ ο ο ον ^ε

Ἐωθινὸν ΙΑ΄

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 15-25).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεῖς ἐκ νεκρῶν καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς με πλεῖον τούτων; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Βόσκει τὰ ἀρνία μου. Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς με; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον, φιλεῖς με, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βόσκει τὰ πρόβατά μου. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσης, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἶσει ὅπου οὐ θέλεις. Τοῦτο δὲ εἶπε σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστιν ὁ παραδιδούς σε; Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Σὺ ἀκολούθει μοι. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφούς ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ' ἔὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων καὶ γράψας ταῦτα, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται

καθ' ἑν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Αναγνώστης

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ὁ Ν' ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (+1889)

Χ Δ

Ελε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οικτι
μων σθ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυ νον με α πο της α νο μι ι ας
μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γινω σκω και η
α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν τος

Σοι μονω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε νω
πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω θης εν

τοῖς λόγοις σου^ⲁ και νικησεν τω κρινεσθαι σε^Ⲃ

Ιδὲ γὰρ ἐνανομίαις σου νηλεφθην^ⲁ και ἐν αμαρτιίαις ἐκίσσησέ με ἡ μητηρ^Ⲃ

Ιδοὺ γὰρ ἀληθειαν ἡ γαὰ πησας^ⲁ ταὰ δηλα και τα κρυφία της σοφίας σου^Ⲃ ἐδηλωσασμοί^Ⲃ

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. ⲭ Ⲃ

Ιδὲ γὰρ ἀληθειαν ἡ γαὰ πησας^ⲁ ταὰ δηλα και αἱ κρυφίαι της σοφίας σου^Ⲃ ἐδηλωσασμοί^Ⲃ οἱ οἱ

Ὁ α' χορός.

Εἰς πολλὰ ἐέτη δεσποοτα^ⲁ ⲭ ⲁ

Ραντι εἰς με υσσωπω και καθαρίσθη ἡ σομαι^ⲁ πλυνεῖς με και ὑπερχίονα λευκανθήσομαι^Ⲃ

Ακουτι εἰς μοι ἀγαλλίασιν και εὐφροσυν

νηνα γαλι α σονται ο στε α τε τα πεινω με να

Απο σρεψον το προσωπον σα πο των α μαρ

τιων μϛ και πασαστασ α νο μι ασ μϛ ε ξα λειψον

Καρ δι ανκα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε ος

και πνευμα ευ θεσ εγ και νι σον εν τοις εγ κατοις μϛ

Μη α πορ ρι ψης με α πο τϛ προσω πϛ σα και το

Πνευμα σα το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε μϛ

Αποδος μοι την α γαλι α σιν του σωτη ρι ου

σα και πνευμα τι η γε μο νι κω στη ρι ζον με

Δι δα ξω α νο μουσ τας ο δϛσ σα και α σε βεις

ε πι σε ε πιστρεψσσι

Ρυσαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της

σωτη ρι ι ασ μϛ α γαλι α σε ται η γλωσσα μϛ την δι

και ο συνησϛ

Κυ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το στο

μα μϛ α να γ γε λει την αι νεσιν σα

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν ο

λο καν τω ματα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σστην

Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ σα

λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ νη σα

να φο ραν και ο λο καν τω ματα

Τ ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον σσ

μο οσ χς και ε λε η σον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ται στων Α πο στο ολων πρε σβει αις ε λε η μον ε ξα λει

ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην Ταις της Θεοτοκοκπροσειαις ελεημον

εξαλειψον τα πληθωντων εμων εγκληματων

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

εξαλειψον το ανομημα

Α ναστας ο Ιησους απο του ταφκαθως προ

ειπεν εδωκεν ημιν την αιωνιον ζωην και

μεγαλεοοος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ β' τῆς Ἑορτῆς.

Ὡιδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ (τοῦ Δαμασκηνοῦ).

Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε, τὴν φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἣ ὑπέροπλος δύναμις, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος, Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων Ἀγαθέ, ᾧ ἀπεγραψάμεθα, τῇ ἐντολῇ τῇ σῆ μὴ πειθαρχήσαντες, τῷ Σταυρῷ σου κέκριται προσβαλὼν γάρ σοι ὡς θνητῷ, περιπέπτωκε τῷ τῆς ἐξουσίας κράτει σου καὶ ἀσθενῆς διήλεγκται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Λυτρωτῆς τοῦ γένους τῶν βροτῶν, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἀρχηγός, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· τῇ γὰρ ἀναστάσει σου, διεσπάραξας τοῦ θανάτου τὰ σπάργανα, ἦν δοξολογοῦμεν

ἅπαντες· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπερτέρα πέφηνας Ἄγνη, πάσης ἀοράτου τε καὶ ὄρατῆς, ἀειπάρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς εὐδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου, ᾧ σὺν παρρησία πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ β' Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, φέρων Ἀκροστιχίδα·

Μωσῆς Θεοῦ πρόσωπον ἐν Θαβῶρ ἶδε.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὡιδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μωσῆς ἐν θαλάσῃ προφητικῶς, ἰδὼν ἐν νεφέλῃ, καὶ ἐν στύλῳ πάλαι πυρός, τὴν δόξαν Κυρίου ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μωσῆς ἐν θαλάσῃ προφητικῶς, ...

Δόξα.

Ὡς πέτρα τῷ σώματι σκεπασθεῖς, τῷ τεθεωμένῳ, τὸν ἀόρατον καθορῶν, Μωσῆς ὁ Θεόπτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Καὶ νῦν.

Σὺ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ νομικοῦ, καὶ ἐν Θαβωρίῳ, καθωράθης τῷ Μωυσῇ, ἐν γνόφῳ τὸ πάλαι· ἐν φωτὶ δέ, νῦν ἀπροσίτῳ τῆς Θεότητος.

Ὡιδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ἣ ἔστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἡ κτίσις ἐν τῷ πάθει σου, ἠλλοιοῦτο βλέπουσα, ἐν εὐτελεῖ προσχήματι, ὑπ' ἀνόμων μυκτηριζόμενον, τὸν ἐδράσαντα πάντα θείῳ νεύματι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκ χοῶς κατ' εἰκόνα με, τῇ χειρὶ σου ἔπλασας, καὶ συντριβέντα πάλιν δέ, εἰς χοῦν θανάτου δι' ἁμαρτίαν Χριστέ, συγκαταβάς εἰς ἄδην συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδία ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. δ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ σκιάζουσα δόξα, ἐν τῇ σκηνῇ πρότερον, καὶ τῷ Μωυσῆ ὀμιλοῦσα, τῷ σῶ θεράποντι, τύπος γεγένηται, τῆς ἀστραψάσης ἀρρήτως, ἐν Θαβῶρ σου Δέσποτα, Μεταμορφώσεως.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ σκιάζουσα δόξα, ἐν τῇ σκηνῇ πρότερον, ...

Δόξα.

Συνανήλθέ σοι Λόγε, μονογενὲς ὕψιστε, ἡ τῶν Ἀποστόλων ἀκρότης, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβῶρ, καὶ συμπαρέστησαν, ὁ τε Μωσῆς καὶ Ἡλίας, ὡς Θεοῦ θεράποντες, μόνε φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν.

Θεὸς ὅλος ὑπάρχων, ὅλος βροτὸς γέγονας, ὅλη τῇ Θεότητι μίξας, τὴν ἀνθρωπότητα, ἐν ὑποστάσει σου, ἦν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, Μωσῆς Ἡλίας τε, εἶδον ἐν ὄρει Θαβῶρ.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

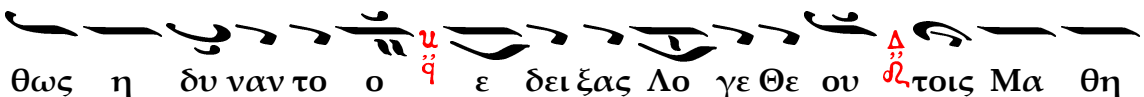
Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος βαρὺς. Αὐτόμελον.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο· ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Μεσῳδιὸν Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, ἦχος Γα ϕ

Τ ης θει ας δο ξης σθ ς ο ν τω σ α πα αυ γα σμα κα

θω σ η δυ ναν το ο ε δει ξα σ Λο γε Θε ου τοις Μα θη

ταις σὺ ἐν θαβωρ ὁ ρειμεταμορφῶ με ἐν οἰσὺν ἐλ
 λαμφθει ἡ με ἐν καὶ ἡ μεις οἱ ὑμνῶ ἔν τες σε μο νε α
 ναλ λοι ω ω τε Ἰ ἡ σὺ παν το δυνα με καὶ πι στει σοι
 συμ φω νως βο ὦν τες δο ξα Χρι στε τη βα σι λει
 ει α α σὺ

[Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.]

μὲ τέλος: δο ξα Χρι στε τη βα σι λει α σὺ σὺ σὺ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀνέστης Σωτῆρ, ἐκ τάφου παντοδύναμε, καὶ ἄδης ἰδῶν, τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο, καὶ ἡ κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἄδὰμ συναγάλλεται,* καὶ κόσμος Σωτῆρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεὶ.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις πάντων, καὶ ἡ ζωὴ τῶν βροτῶν, καὶ πάντα συνανέστησας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος Σωτῆρ σκυλεύσας, καὶ τοῦ ἄδου τὰς πύλας συντρίψας Λόγε, καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ θαῦμα ἐθαύμαζον, καὶ πᾶσα κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, Φιλάνθρωπε. Διὸ καὶ πάντες δοξάζομεν, καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν,* καὶ κόσμος Σωτῆρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεὶ.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Φωτίου καὶ Ἀνικήτου.

Στίχ. Πῦρ Ἀνίκητον συμφλέγει τῷ Φωτίῳ,

Οὓς φωτὸς οἶκος ὡς ἀνικήτους φέρει.

Πῦρ κατὰ δωδεκάτην κτάνε Φώτιον ἢ δ' Ἀνίκητον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Παμφίλου καὶ Καπίτωνος, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Οἱ κείμενοι γῆ καὶ λύθρῳ πεφυρμένοι,
Εἶφος μετῆλθον, Πάμφιλος καὶ Καπίτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ὁσίων Σεργίου καὶ Στεφάνου, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντων.

Στίχ. Ἴσων ἰδρώτων, Σεργίῳ καὶ Στεφάνῳ,
Ἴσοι στέφανοι· καὶ γὰρ οὕτω τὸ πρέπον.

Οἱ ὅσιοι Κάστωρ καὶ Παλάμων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Θεία θρυαλλίς σβέννυται, Κάστωρ μέγας,
Λεΐψαντος εἰς φῶς ὡς ἐλαίου τοῦ βίου.
Ψυχὴν, Παλάμων, παλάμαις Θεοῦ δίδως,
Ἄληπτος ὀφθεῖς παλάμαις ψυχοφθόρου.

Οἱ ἅγιοι δώδεκα Μάρτυρες, οἱ ἀπὸ στρατιωτῶν, οἱ ἐκ Κρήτης ὀρμώμενοι, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἀριθμὸς ἀθλεῖ Μαρτύρων διὰ ξίφους,
Χριστοῦ Μαθηταῖς ἰσάριθμος ἐγκρίτοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ὁσίων πατέρων ἡμῶν Σεργίου καὶ Στεφάνου.

Στίχ. Ἴσων ἰδρώτων, Σεργίῳ καὶ Στεφάνῳ,
Ἴσοι στέφανοι· καὶ γὰρ οὕτω τὸ πρέπον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἐγλῶν τοῦ ἐν τῷ ὄρει τῶν Ἐλαιῶν ἀσκήσαντος.

Στίχ. Ἐγλῶν Ἐλαιῶν ἐν ὄρει ἐξασκήσας,
Ὅρος κατοικεῖ τὸ νοητὸν δικαίως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξάνδρου Ἐπισκόπου Κομάνων, ὃν ὁ Ἅγιος Γρηγόριος Νεοκαισαρείας ἐχειροτόνησεν.

Στίχ. Ὄντως θησαυρὸς ἐξ ἀνθρακῆων ὤφθη,
Ὁ Ἀλέξανδρος, Κομάνων ποιμενάρχης!

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Ὁσιομαρτύρων Γεροντίου, Σεραπίωνος, Γερμανοῦ, Βησσαρίωνος, Μιχαήλ, Συμεῶν καὶ Ὁταρ τῶν ἐν Μονῇ τοῦ Ὁσίου Δαβὶδ Γκάρετζι τῆς Γεωργίας.

Στίχ. Ἐπτὰς μαρτυρεῖ διὰ Χριστοῦ ἀγάπην,
Καὶ τῆς ὀγδόης συμμετέσχεν ἡμέρας.

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησιν ποιούμεθα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς μεταστάσεως τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ὑπὸ τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ ἐν τῷ ὄρει τῶν Ἐλαιῶν.

Στίχ. Τὴν σὴν Γαβριὴλ μετάστασιν μηνύει,

Ὅς πρὶν τὸ «χαῖρε» ἐβόα σοι Παρθένε.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς
24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος $\overset{\wedge}{\pi}\overset{\circ}{\rho}\overset{\wedge}{\lambda}$ Γα ρ

ὠδὴ α'

Σταυρον χαρᾶς Μωσῆς ἐπευθεῖας ραβδὸν
την Ἐρυθρὰν διέτεμε τὼ Ἰσραηλιπεζουσάντι
την δεεπιστρέπτικως Φαρωτοῖς ἀρμασικρο-
τησας ἠνώσεν ἐπευρῆς διαγραψας τὼ α-
ἠτητον ὀπλον διὸ Χριστῶ ασωμέν τὼ Θεῶ
ἠμῶν ὅτι δεδοξασται

ὠδὴ γ'

Ἦχος $\overset{\wedge}{\pi}\overset{\circ}{\rho}\overset{\wedge}{\lambda}$ Νη

Ραβδος εἰς τυυπον τῆς μυστηρίου παρὰ λαμ-
βάνε εταί τὼ βλαστῶ γὰρ προκρινεῖ εἰ τον ἰε-
ρεεα τῆς στείρου σηδε προηνεκκλησιαν
νυν ἐξηνθη ἠσε ξυλον Σταυρου εἰς κρατος και στερεω-
ω μα

ὠδὴ δ'

Ἦχος $\overset{\wedge}{\pi}\overset{\circ}{\rho}\overset{\wedge}{\lambda}$ Γα ρ

Ε ι σα κη η κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι ι ας
 σα το μυ στη ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γασθ και ε
 δο ξα σα σθ την θε ο τη τα

ᾠδὴ ε' Ἦχος Πλ' Νη

Ω τρισμα κα ρι ι ζον ξυ υ υ λον εν ω ε τα
 α α θη Χρι ζος ο βα σι λευς και Κυ ρι ος δι ου
 πε πτω κεν ο ξυλω α πα τη ησας το εν σοι δε λε
 α σθεις θε ω τω προ σπα γε εν τισαρ κι τω πα ρε
 χο ον τι την ει ρην ην ταις ψυ χαις η η μων

ᾠδὴ ς'

Ν ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις πα λα
 μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α σας
 το σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ πα σα
 φως ο ο θεν τρι η με ρος εκ δυς την υ περ κο σμι
 ον Α να ζα σιν υ πε ζω γρα φη η σεν τσ σα ρ κι προ
 σπα γεν τος Χρι στς ς ς τς Θε ου και τρι η με ρω ε

γε εερσει τον κο οσμονφω τι σααντος

ᾠδὴ ζ'

Εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν νθ δυ σε βς
λα ρς ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη μι
ι α ας θε ο στυ γς ο μως τρεις Παι δας εκ ε δει μα
τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ βρο μι ον
αλ λα ντη χν τι δρο σο βο λω Πνευ μα α τι πυ ρι συ
νον τες ε ψα α αλ λον ο υ περ υ μνη τος
των πα τε ρων και η μων Θε ος ευ λο γη τος ει

ᾠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ευ λο γει ει τε Παι αι αι δες της Τρι α δος ι
σα ριθ μοι δη μι ρθ γον Πα τε ρα Θε ον υ μνει ει
τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και το πυρ εις
δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ περ υ ψα τε
το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον Πνε ευ μα πα να γι
ον εις τς αι ω ω ω να α α ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως
 Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε ε
 μεγα λυ υ νο ο μεν

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἰ γενεαί.

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως
 Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε ε
 μεγα λυ υ νο ο μεν

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως
 Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε ε

μεγαλυνοομεν

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

Την τιμιωτεραντων Χερουβιμ και ενδοξο
τεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδιαφθορως
Θεον Λογον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον σε ε

μεγαλυνοομεν

Καθείλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Την τιμιωτεραντων Χερουβιμ και ενδοξο
τεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδιαφθορως
Θεον Λογον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον σε ε

μεγαλυνοομεν

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παίδος Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Την τιμιωτεραντων Χερουβιμ και ενδοξο
τεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδιαφθορως
Θεον Λογον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον σε ε

μεγαλυνοομεν

ᾠδή θ'

M υ σ τ ι κ ο ς ε ι Θ ε ο τ ο κ ε ε π α ρ α δ ε ι σ ο ς α
γ ε ω ρ γ η τ ω ς β λ α σ τ η σ α σ α Χ ρ ι σ τ ο ν υ φ ο υ τ ο τ ς α υ
ρ α ζ ω η φ ο ο ρ ο ν ε ν γ η π ε φ υ τ α ρ γ η τ α ι δ ε ε ν δ ρ ο ν
δ ι ο υ ν υ ν υ ψ α μ ε ε ν ς π ρ ο σ κ υ ν ς ὄ ν τ ε ς α υ τ ο ν
σ ε μ ε γ α λ υ ν ο ο μ ε ν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

A γ ι ο ς Κ υ ρ ι ο ς ο ο Θ ε ο ο ς η μ ω ν
A γ ι ο ς Κ υ ρ ι ο ς ο Θ ε ο ο ς η μ ω ν
ψ ο υ τ ε Κ υ ρ ι ο ν τ ο ν Θ ε ο ο ν η μ ω ν
τ ε τ ω υ π ο π ο δ ι ω τ ω ν π ο δ ω ω ν α υ τ ῶ
ὁ β' χορός:
ο τ ι Α α γ ι ο ο ς ε σ τ ι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον ΙΑ΄.

Μετὰ τὴν θεῖαν ἔγερσιν, τρεῖς τῷ Πέτρῳ· Φιλεῖς με; πυθόμενος ὁ Κύριος, τῶν ἰδίων προβάτων, προβάλλεται ποιμενάρχην· ὡς ἰδὼν, ὃν ἠγάπα, ὁ Ἰησοῦς ἐπόμενον, ἤρετο τὸν Δεσπότην· Οὗτος δὲ τί; Ἐὰν θέλω, ἔφησε, μένειν τοῦτον, ἕως καὶ πάλιν ἔρχομαι, τί πρὸς σὲ φίλε Πέτρε;

Τῆς ἑορτῆς. ᾠχος Γα ρ . Αυτόμελον. (ἐκ γ΄).

Φως α ναλ λοι ω τον Λο ο ο ο ο γε ε ε
ε ε ε ε φω τος Πα τρος α α γεν νη η η η του
εν τω φα νεν τι φω τι ι ι ι ι σου ου ου
ου ου ου ου ση μερον εν Θα α βω ρι ι ι ι ω
φως ει δο μεν τον Πα τε ε ρα φως και το Πνε ε
ε ευ μα φω τα γω γεν πα α σαν κτι ι ι ι
σιν

ΑΙΝΟΙ

ᾠχος Δι θ

Πα α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον Κυ υ
υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ων ου
ου ρα α α νων αι νει ει ει τε α αυ τον ε ε εν
τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι προ ε πει υ υ μνο ος τω
ω ω Θε ε ε ε ω

Αι νει τε α αυ τον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι α αυ
του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α μει

εις α α αυ του σοι προεπει υ υ μνο ος τω ω

ω Θε ε ε ε ω

Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον· δόξα αυτη εσται

πασι τοις οσι οισ α αυ του

Π α σα πνο η και πα σα α κτι ι ι σις σε δοξα ζει

Κυ υ υ ρι ε ο τι δι α του Σταυρου τον θανατο

ο ον κα τη ηρ γη η η σας ι να δει ξησ τοις λα οισ

την εκ νε κρων σου α να α α α στα α α α σιν

ως μο νο ος φι ι λα α αν θρω ω ω ποσ

Αινειτε τον Θεον εν τοις αγιοις αυτου· αινειτε αυτον

εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ε ως α αυ του

Ε ι πα τω σαν Ι ου ου δαι αι αι οι πως οι στρα τι ω

ται α πω λε ε σαν τη ρου ου ου ντε ες το ο ον Βα α α σι

λε ε α δια τι γαρ ο λι θος ουκ ε φυ λα ξε την

πε ε τρα αν τη ης ζω ω ω ης η τον τα φεν τα α

α δο τω ω σαν η α να στα αν τα α προ σκυ νει ει ει

τω ω ω ω σαν λε ε γον τε ες συν η η μιν δοξα τω

πληθει των οικτιρωμων σου σωτηρη η ημων δο
ο οξα α α σοι

Χ Αινειτε αυτον επι ταϊς δυναστειαϊς αυτου· αινειτε αυτον
κα

τα το πληθοστης μεγαλωσησυναυτου

Χαιρετε λαοι καιαγαλλιιααασθε Αγγελ

λοςεκαθησεν εις τον λιιιιθον τουμνηηημα

ααατος αυτος ημας ευηγγελισαατοειειπων

Χριστος ανεστη εκ νεκρωων ο οσωτηρη

του κοοοοσμου καιεπληρωσετασυυμπααν

ταααεεευωδιιας χαιρετε λαοιοιοι

καιαιαγαλλιιααασθε

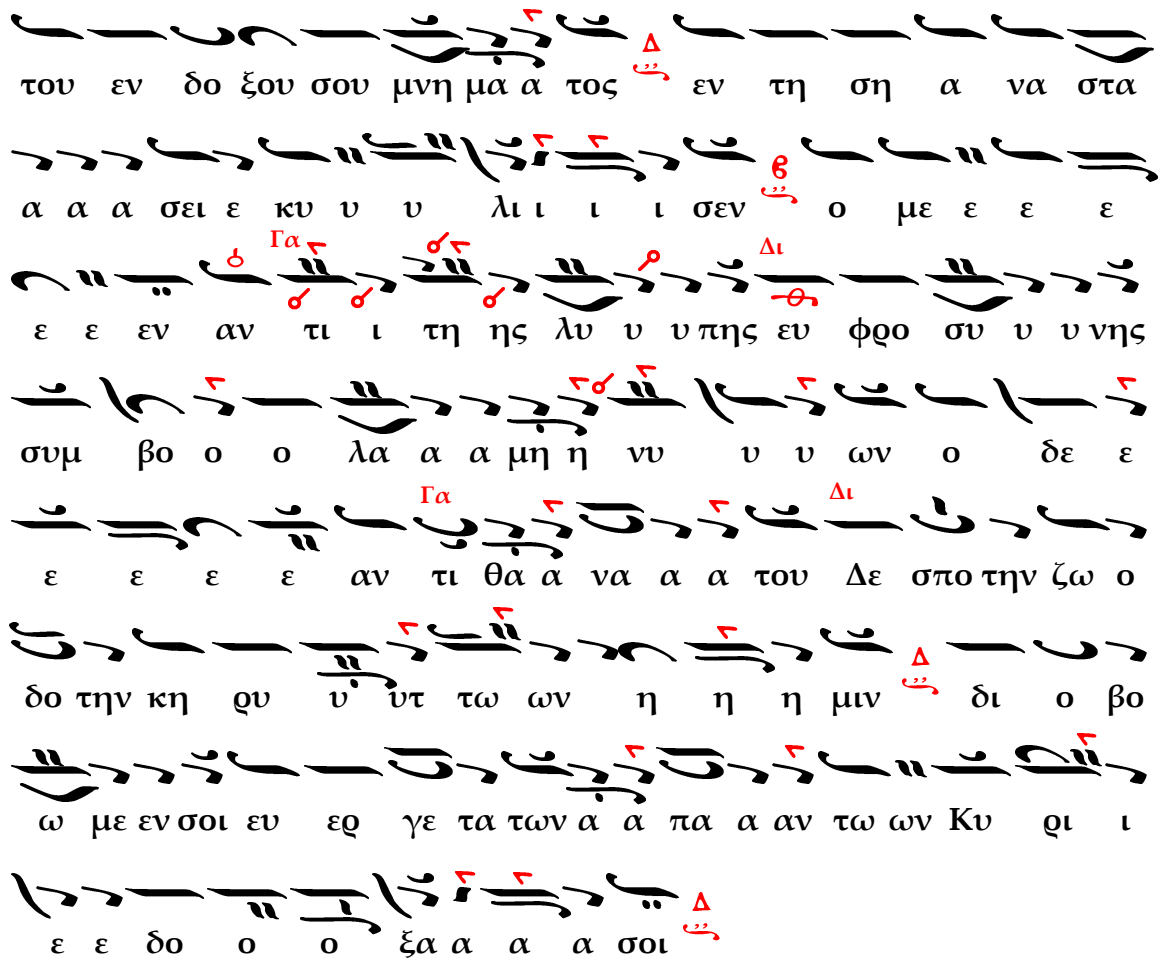
Χ Αινειτε αυτον εν ηχη σαλπιγγος· αινειτε αυτον

εν ψαλτηρι ωωω καιαιαικιθααρα

Αγγελος μεντο οχαιαιαιρεπροτηςσηςσυληψε

ωωως Κυριιετηκεχαριτωμεεεενηε

κοοομιιιιιεν Αγγελος δε τον λιιιιθον

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, γ' εἰς δ'.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου καὶ τοῦ πάθους, λαβὼν οὓς προέκρινας τῶν ἱερῶν Μαθητῶν, πρὸς τὸ Θαβώριον Δέσποτα, ἀνήλθες ὄρος, δεῖξαι θελήσας τούτοις τὴν δόξαν σου· οἱ καὶ κατιδόντες σε μεταμορφούμενον, καὶ ὑπὲρ ἥλιον λάμψαντα, πρηνεῖς πεσόντες, τὴν δυναστείαν σου κατεπλάγησαν, ἀναβοῶντες· Σὺ τὸ ἄχρονον, φῶς ὑπάρχεις Χριστὲ καὶ ἀπαύγασμα, τοῦ Πατρός, εἰ καὶ θέλων, σὰρξ ὠράθης ἀναλλοίωτος.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου ...

Στίχ. ζ'. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἔστιν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας.

Ὁ πρὸ αἰῶνων ὑπάρχων Θεὸς Λόγος, ὁ φῶς ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος, μεταμορφούμενος ἔμπροσθεν, τῶν Μαθητῶν σου, ὑπὲρ τὸν ἥλιον Λόγε ἔλαμψας. Μωσῆς καὶ Ἡλίας δέ, σοὶ

παρειστήκεισαν, νεκρῶν καὶ ζώντων σε Κύριον, δηλοποιοῦντες, καὶ σοῦ δοξάζοντες τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν καὶ τὸ ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν συγκατάβασιν, δι' ἧς ἔσωσας κόσμον, ἁμαρτίαις ἀπολλύμενον.

Στίχ. η'. Θαβώρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης σε τεχθέντα, καὶ σάρκα γενόμενον, καὶ πρὸς τὸ ὄρος Θαβώρ, μεταμορφούμενον Κύριε, καὶ τῇ νεφέλῃ, τῇ φωτεινῇ σε περικυκλούμενον, φωνῇ τοῦ Γεννήτορος, ἀγαπητόν σε Υἱόν, τῶν Μαθητῶν συμπαρόντων σοι, σαφῶς ἐδήλου, ὡς ὁμοούσιον καὶ ὁμόθρονον· ὅθεν ὁ Πέτρος ἐκπληττόμενος, Καλὸν ᾧδε ἔστιν εἶναι ἔλεγε, μὴ εἰδῶς ὁ ἐλάλει, Εὐεργέτα πολυέλεε.

Δόξα. Ἑωθινὸν ΙΑ'.

Ἦχος πλ. Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω Πνε
 ε ε ευ μα α α α τι ^ν ρζ

Φ α νε ρω ῶ ῶν σε ε α α αυ τον ^{Νη} ρζ τοις μα
 θη ται αι αιαι σου Σω ω τη ^{Δι} ρζ με τα α α α την α
 να α α α α α στα α α α σιν ^{Νη} ρζ Σι μω νι ι
 ι δε δω ω κας την των προ βα α α α των νο ο μην ^ε ρζ
 εις α γα πης α α αν τε κτι ι σιν την του ποι με νειν φρο
 ντι ι ι δα α αι αι αι των ^ν ρζ δι ο και αι ε λε ε
 γες ει φι λει ει εις με Πε ε ε τρε ^{Νη} ρζ ποι με νε τα
 α α αρ νι α α μου ποι με ε νε ε τα προ βα α α

τα α α α μου ο δε ευ θε ε ω ως εν δει ει
 κνυ με ε νο ος το φι ι ι λο ο ο ο σ το ορ γο ον
 πε ρι του αλ λου μα θη η του ε πυν θα α α α νε
 ε ε ε το ω ω ν ται σ προ σβει ει αι σ Χρι ι στε ε ε
 ε ε την ποι μνη ην σου δι α φυ υ υ υ υ υ υ
 λα α δι ι α φυ υ λα α α τε εκ λυ υ υ υ
 κω ω ν λυ μαι νο με ε ε ε ε ε νω ω ω ω ω ω ν
 αυ τη η η η η

Και νυν...

ᾠχος Δι-θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χει σ θε ο το
 κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τ ε εκ σ ε σα ρ κω
 θε εν τος ο α δη σ η χ μα λω τι ζαι ο Α δα μ α να
 κε κλη ται η κα τα ρα νε νε ε κρω ται η Ευ α
 η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε θα να α τω ται και η
 μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι ο α νυ μνη ν τε σ βο
 ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι στος ο Θε ος η μων ο

ου τως ευ δο κη σας δο ο ο ξα σοι

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ ψιζοις

Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ δο

κι ι α

Υ μνη μεν σε ευ λο γη μεν σε προ σκυ νη μεν σε δο

ξο λο γη μεν σε ευ χα ρι στη μεν σοι δι α την με γα αλην

ση δο ο ξαν

Κ υ ρι ε βασι λευ ε πα ρα νι ε Θε ε ε Πα τερ

παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νης Ι η

ση Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος τη Θε ου ο Υι

ος τη Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τη κο ο ο

σμη ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ας τη κο ο σμη

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ων του Πατρος και ε λε ησον η μας

Οτι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ ρι ος
Ι η σης Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
μην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σεις τον αι ω ω να και
εις τον αι ω να τς αι ω νος

Κα τα ξι ωσον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ τη
α να μαρ τη τς φυ λα χθη η ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε
ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον το ο
νο μα α σεις τς αι ω ω νας α μην

Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σε φ η μας κα θα περ
ηλ πι σα μεν ε πι σε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι και

ω μα τα α σθ

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μ ο τι η μαρ το ον

σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με τ ε ποι

ειν το θε λη μα α σθ ο τι συ ει ο Θε ο ος μ ο

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι ι σθ

ο ψο ο με θα φως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σθ τοις γι νω σκ ε

σι ι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σχυ ρος Α

γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τος αι ω νας των αι ω

ωνων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Α α α α γι ο ος ο Θε ε ος Α α α α γι
 ο ος ι σχυ υ ρος Α γι ο ο ος α θα α α α να
 α α α τος ε λε ε η η σο ο ο ον η η η η
 μα α α ας

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γονεν α
 σω μεντω α να στα ντιεκ τα φθ και αρχη γω ωτης ζω ης
 η μων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα να τον το
 νι κος ε δω κεν η μιν και το μεγα ε λε ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος πλδ Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς.
 Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ. (μζ' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω
 σονη μας

Στίχ. β'. Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύι αὐτοῦ, περιεζωσμένος ἐν δυναστεία. (ξδ' 7)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω
 σονη μας

Στίχ. γ'. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. (ογ' 1-2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω
 σονη μας

Στίχ. δ'. Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου. (οζ' 8)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω
 σονη μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
 σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτήν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ποτ' (86).

Στίχ. α'. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις. (ποτ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν τω

ο ρειτω Θα βωρ με τα μορ φω θεις ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Στίχ. β'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. (ποστ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν τω

ο ρειτω Θα βωρ με τα μορ φω θεις ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Στίχ. γ'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (ποστ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν τω

ο ρειτω Θα βωρ με τα μορ φω θεις ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Στίχ. δ'. Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ. (ποστ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν τω

ο ρειτω Θα βωρ με τα μορ φω θεις ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω νων

α μην

Ο Μο νο γε νης γι ος και Λο γος τε Θε ου α θα
να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι α
την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη ναι εκ της
α γι ας Θε ο το ο κου και α ει πα ρ θε νς Μα
ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε
Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να τον πα τη η σας εις
ων της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο ο
με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ΄. Ἦχος βαρὺς. Ψαλμὸς πη΄ (88).

Ἦχος ᾠδῆς Γα ϕ

Στίχ. α΄. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ
γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου. (πη΄ 2)

Με τε μο ρ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε ος
δει ξας τοις Μα θη ταις σε την δο ξαν σε κα θως η δυ ναν το
λα μ ψον και η μιν τοις α μα ρ τω λοις το φως σε το α ι

διον²² πρεσβειαις της Θεο το οκ²² φω το δο τα δο ο

ξαα σοι²²

Στίχ. β'. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. (πη' 6)

Μετεμορφωθης εν τω ορει Χριστε ο Θεος²²

δειξας τοις Μαθηταις σ την δοξαν σα κα θως η δυναν το⁹

λαμψον και ημιν τοις αμαρτωλοις το φως σα το α ι

διον²² πρεσβειαις της Θεο το οκ²² φω το δο τα δο ο

ξαα σοι²²

Στίχ. γ'. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἔστιν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας. (πη' 12)

Μετεμορφωθης εν τω ορει Χριστε ο Θεος²²

δειξας τοις Μαθηταις σ την δοξαν σα κα θως η δυναν το⁹

λαμψον και ημιν τοις αμαρτωλοις το φως σα το α ι

διον²² πρεσβειαις της Θεο το οκ²² φω το δο τα δο ο

ξαα σοι οιοι οι²²

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

Δευτε προσκυνησωμεν και προσπεσωμεν

Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου

ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω ων

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλλη λη λυ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι-Ϟ

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θανα τον η ζω η η

α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρωσας τη

α στραπητης Θε ο τητος ο τε δε και τους τε θνε

ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη σας πασαι

αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων εκραυ γα ζον Ζω ο

δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο ο ο ξα σοι

Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Μεταμορφώσεως.

Ἦχος Γα-ϛ

Μ ε τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε ος

δει ξας τοις Μα θη ταις σε την δο ξαν σε κα θως η δυ ναν το

λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σε το α ι

δι ον πρε σβει αις της Θε ο το ο κς φω το δο τα δο ο

Ξα α σοι οι οι οι
22

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος πλ. Γα ρ

A γι οι Α ναργυ ροι και αι θα αυ μα του ρ γοι
ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η μων δω ρε
αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο τε η μιν

Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως.

(Ψάλλεται ἀπὸ κζ' Ιουλίου ἕως ιγ' Αὐγούστου
πλὴν τῆς α' καὶ ε' Αὐγούστου).

Ἦχος πλ. Γα φ

E πι τ ο ο ρος με τε μορ φω ω ω θης και
ως ε χω ρην οι Μαθη ται σθ την δο ξαν σθ Χρι στε ο Θε
ος ε θε α σαν το ι να ο ταν σε ι δω σι σταυ ρ
με νον το μεν πα θος νο η σω σιν ε κ σι ον τω δε
κο σμω κη ρυ υ ξω σιν ο τι συ Υ παρ χεις α λη θως
Πα τρος το α παυ γασμα α α

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος πλ. Δι θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ο ν η

μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι ι ος

α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ο ν η μα

ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ο ν η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ

ρο ο ο ο ο ος α α α α α α α α α γι

ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος ε λε ε

η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ι ι α α γι ι ι
 ος Α α α α θα α α α α α α α α α
 α α ρα α α λιε α α θα α να το ο ο ο ο ο
 ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο η η
 μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-Θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α
 α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο ο ο ος ο ο

ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι α α α α α γι ο ο ο ο ος ι ι

ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α θα

α α α α α α α α α α α α α α α θα α να α

α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σο ον η μα α α

α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς ΙΑ΄ εβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Προκείμενον. Ἦχος β΄. (Ψαλμὸς ριζ΄).

Ἴσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με.

Iσχυ υς μὲ και υ μνη σις μὲ ο Κυ υ ρι ος και

ε γε νε το μοι εις σωτη ρι ι ι ι αν

Χ Παι δευ ων ε παι δευ σε με ο Κυ υ ρι ος

και το θα να τωου πα ρε δω κε ε με

Iσχυ υς μὲ και υ μνη σις μὲ ο Κυ υ ρι ος και

ε γε νε το μοι εις σωτη ρι ι ι ι αν

Χ Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι ο τι ε πη κς

σα ας μὲ και ε γε νς μοι εις σω τη ρι ι

αν

Iσχυ υς μὲ και υ μνη σις μὲ ο Κυ υ ρι ος και

ε γε νε το μοι εις σωτη ρι ι ι ι α α αν

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Θ΄ 2-12)

Ἀδελφοί, ἡ σφραγίς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ. Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὕτη ἐστὶ. Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν; Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναικα περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου καὶ Κηφᾶς; Ἡ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι; Τίς στρατεύεται ἰδίῳ ὄψωνίῳ ποτέ; Τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; Ἡ τίς ποιμαίνει ποίμνην καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει; Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; Ἡ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος

ταῦτα λέγει; Ἐν γὰρ τῷ Μωϋσέως νόμῳ γέγραπται· «Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα». Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ; Ἡ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, «ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν, καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν ἐπ' ἐλπίδι. Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; Εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; Ἄλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπήν τινα δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος β'. (Ψαλμὸς ιθ').

Ἦχος Δι-Θ

A λλη λϑ ι̇ ι̇ α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α λ λη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ α α α

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου

το ο νομα τϑ Θε ϑ Ι α α κωβ

A λλη λϑ ι̇ ι̇ α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α λ λη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ α α α

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἣ ἂν ἡμέρᾳ

ε πι κα λε ε ε σω ω ω με θα α σοι

A λλη λϑ ι̇ ι̇ α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α λ λη η λϑ ϑ ϑ ϑ

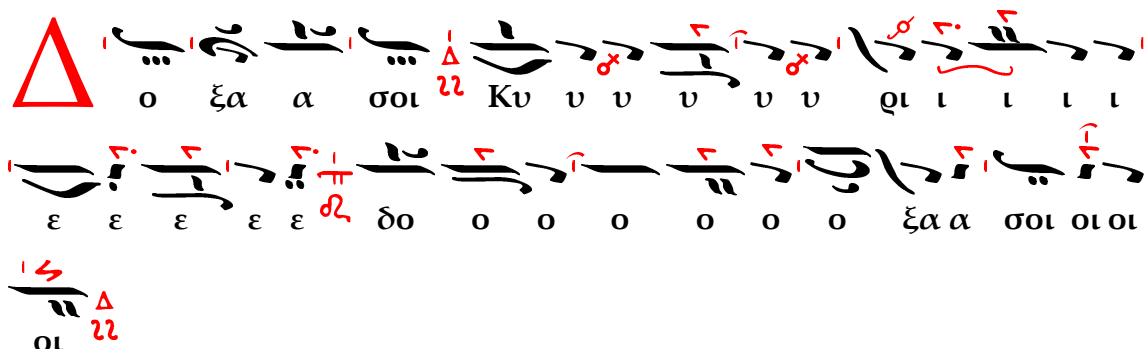
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς ΙΑ΄ Ματθαίου

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (τη΄ 23-35).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ ὃς ἠθέλησεν συναῖραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ. Ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναίρειν προσηνέχθη αὐτῷ εἷς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων. Μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πρᾶθῆναι καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἀποδοθῆναι. Πεσὼν οὖν ὁ δοῦλος προσεκύνει αὐτῷ λέγων· κύριε μακροθύμησον ἐπ’ ἐμοί, καὶ πάντα σοι ἀποδώσω. Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ τὸ δάνειον ἀφήκεν αὐτῷ. Ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐκείνος εὗρεν ἓνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὄφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια, καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγεν λέγων· ἀπόδος μοι εἴ τι ὀφείλεις. Πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ παρεκάλει αὐτόν λέγων· μακροθύμησον ἐπ’ ἐμοί, καὶ ἀποδώσω σοι· ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν, ἀλλὰ ἀπελθὼν ἔβαλεν αὐτόν εἰς φυλακὴν ἕως οὗ ἀποδῶ τὸ ὀφειλόμενον. Ἰδόντες δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα ἐλυπήθησαν σφόδρα, καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ ἑαυτῶν πάντα τὰ γενόμενα. Τότε προσκαλεσάμενος αὐτόν ὁ κύριος αὐτοῦ λέγει αὐτῷ· δοῦλε πονηρέ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφήκᾰ σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με· οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου, ὡς καὶ ἐγὼ σὲ ἠλέησα; Καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτόν τοῖς βασανισταῖς ἕως οὗ ἀποδῶ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ. Οὕτω καὶ ὁ πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος ποιήσει ὑμῖν ἂν μὴ ἀφήτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώματα αὐτῶν.

Ἦχος ἰζ΄ Δι

πι ι ι ι ι ι ι ι βι ω τι κη η η η

η η η ην α α πο θω ω ω ω ω με ε ε ε

ε ε ε ε ε ε θα α α α α α α α α

με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι

με ε ε ε ρι μνα αν

Ως τον βα α σι ι ι ι ι ι ι λε τον βα

α σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε α α

τον βα σι ι λε τε τε ε τε ρρι ρι ρε τε ρι

ρε ρι ρι ι ρι ρεμ τε ρε ε ρε ρ ρ ρ τε ρι

ρε ρι ρε ρι ρε ρι ρε τε ρε ε ρι ρε ρι ρι

ρι ρε ε ε ε ρι ρε ρε ε ε ρι ρι ρε εμ

των ο λων υ πο δε ξο ο με νοι οι

Ταις α γγε ε λι ι ι ι ι ι ι ι ι α

γγε λι και αι αι αι αι αι αι αις α ο ρα α α α τω

ω ω ω ω ω ως δο ο ο ρυ φο ο ρ ρ ρ με

νον τα α ξε σι ιν Α λλη λη ι α α α

α α α α α α α α α

* ἦ καί: σι ι ι ι ι ι ι λε

ἦ συντομώτερον: * λι ι ι α γγε καί: * α α α α

Ἐξηγήθη σήμερον κυ' Ιουλίου , βια' , ἐκ χφ. δοθέντος μοι παρὰ Νικολάου Μάννη. Ι.Α.

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παππᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε η η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον

Κ υ υ ρι ε Ε λε η η σον

Δι-θ

Π α ρα σχϑ Κυ ρι ι ε

Π α ρα σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ι ε

Π α ρα α σχϑϑ Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε

Π α ρα σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε

Σ οἱ οἱ Κυ ρι ι ε

Α μη η η η η ην

Κ αι τω πνευ μα τι ι σθ

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σθ

Λειτουργικὰ σύντομα, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου. Ἦχος Δι-Θ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα

Τρι α दा ο μο ου σιον και α χω ρι ζον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως ^ϑ

Κ αι με τα τσ πνευμα το ος σθ ^Δ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον ^Δ

Α ξι ον και δι και ον ^ϑ ἢ ἕτερον: ^ϑ Di

Α ξι ον και δι ι και αι αι ο ον ^ϑ

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα ωθ ^Δ

πληρης ο ρ ρα νος και η γη της δο ξης σθ ^ϑ ω σαν να εν

τοις υ ψι ι σοις ^Δ ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος

εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ρ ^ϑ ω σαν να εν τοις

υ ψι ι ι στοις ^ϑ

Σ ε ε υ μν ρ ρ μεν σε Ευ λο γ ρ ρ μεν ^Δ

σοι ευ χα ρι στ ρ ρ μεν Κυ υ ρι ε ^Δ και δε ο με θα

σθ ο Θε ος η μων ^ϑ * ἢ ἕτερον: ^ϑ ο Θε ο ος η η η

^ϑ μων

Ἐτονίσθησαν ιζ' Αυγ. .α ρ ρ ζ', ἀντεγράφησαν ε' Ἰαν. .βις', ΙΑ.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος ^ϑ Δι

^{Δι}
Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως μα

α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο το ο
 ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και πα να
 μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι μη τε ε ε
 ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω ω ν τη η η ν
 τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε ε ρου ου ου
 βι ι ι μι και αι αι ε εν δο ο ο ξο τε ε ε
 ρα α αν α συγ κρι ι τως των Σε ε ρα α α
 φι ι μι τη η η ν α δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε
 ο ο ον Λο γο ον τε ε ε κου ου ου ου ον σαν την
 ον τω ω ως Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο
 ο ο με ε ε ε εν

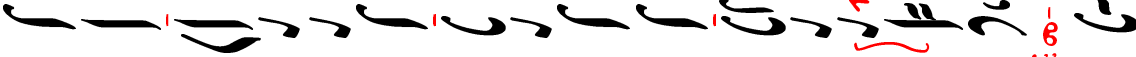
Κοινωνικόν, Δανιήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα θ

Α^{Πα} ι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει χει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

 Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη θη

 α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νθ ς ς ςν τες αυ

 τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε ως

 σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν

 σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α γι ων σθ με

 τασ χειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας εν τω

 σω α γι α σμω ω ο λην την η με ε ραν με λε

 των τας την δι και ο συ υ νην σθ Α λλη λθ ι α

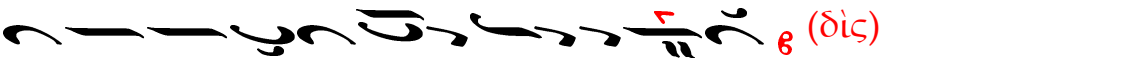

 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

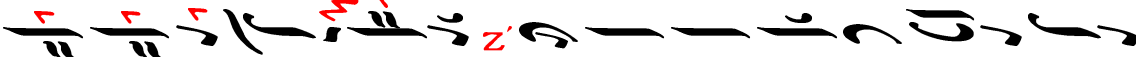
Ει η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με νον

 α πο τθ νυν και ε ως τθ αι ω ω νος (δὶς)

Το ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη με ε

 ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τθ νυν και ε ως τθ αι

 ω ω νο ο ος